

Om in vreugde nooit te vergeten
en in liefde te blijven herinneren

Gerard Engelbertink

weduwnaar van Stien Mulder

Gerard werd geboren op 8 augustus 1909 in Noord Berghuizen, gemeente Lossers, en is op 18 september 2002 vredig ingeslapen in het ziekenhuis te Enschede.

Op 23 september was in de Heilige Drieëenhedskerk te Oldenzaal zijn uitvaart. Daarna hebben wij hem, met allen die hem graag mogen, begeleid naar het crematorium te Usselo.

Gerard heeft zich vanaf de lagere school altijd dienstbaar gemaakt voor het bedrijfsleven. In 1937 trouwde hij met Stien Mulder met wie hij de zorg voor hun gezin met liefde deelde. Waarna ze voor hen beiden en voor hun kinderen papa en mama als roepnaam kregen. Dit hechte gezin kreeg in 1968 een zware beproeving bij het overlijden van hun dochter Stieny. Jaren later gevolgd door het overlijden van Stieny's echtgenoot Bennie. Waarna het contact met hun kleindochter vervaagde. Samen met mama wist papa door zijn veerkracht en doorzettingsvermogen het gezin op de rails te houden.

Later toen hij met mama in "de Molenkamp" zijn intrek had genomen was hij vele jaren

collectant tijdens de kerkdiensten. Veel verdriet had papa toen mama hem ontviel en daarna ook het verlies van schoonzoon Gerard, de man van Anneke, deed hem erg veel verdriet. Het Geloof in de Goede God hielp hem bij het verwerken van verdrietige momenten. God geeft kracht naar kruis. Papa had op de Molenkamp veel vrienden met wie hij graag biljartte en liever nog diepzinnig debatteerde over sport, het CDA en het rooms-katholieke geloof. De kerkdiensten op de radio werden door hem nooit overgeslagen.

Als opa kon hij genieten van de momenten dat de kinderen met de kleinkinderen en later de achterkleinkinderen bij hem op bezoek kwamen. Jammer dat de gezondheid papa in de steek liet. Door de bloemen in zijn tuintje en het bezoek van de kinderen bleef hij van het leven genieten.

Enkele weken geleden werd hij opgenomen in het ziekenhuis voor een kleine ingreep, welke niet het gewenste gevolg had. Papa had tot het laatst toe vertrouwen in zijn doktoren en wilde niet als een kasplantje weggewijnen. Hij gaf daarom de doktoren te kennen, ondanks zijn leeftijd van 93 jaar, alsnog geopereerd te willen worden. Helaas heeft deze zeer zware ingreep zijn welbestede leven niet mogen verlengen.

Hierdoor wordt papa, een intens levende man en markant persoon, bij God weer met mama verenigd. Dat heeft hij verdiend.

Voor de vele blijken van belangstelling zeggen wij U hartelijk dank.

De familie.